

Különös színházi botrány a primadonna és egy színész között.

Újvi mulatozás Erger-Bergerrel és botrány a színház lépcsőjén. — Szerdán ítélik a színházi törvényszék Zöldhelyi Anna és Jávor Pál ügyében.

(A Délmagyarország munkatársától.) Kedden délből kinos incidens játszódott le a színházban. Délből 12 órakor az egyik zeg-zugos folyosón Jávor Pál állítólag tetteleg inzultálta Zöldhelyi Annát. Azért írjuk állítólag, mert Jávor szerint nem, Zöldhelyi szerint történt tetteleg inzultus. Zöldhelyi előadása szerint Jávor rövid szövegtől és felelősségrevonás után háromszor arcába csapott. Zöldhelyi az ütések következtében elvágódott és estében a jobb térdén sérüléseket szenvedett. A páratlan inzultus után Zöldhelyi Anna a rendőrségre rohant, majd onnan egyenesen Fodor Jenő tanácsnokhoz ment, ahol felzaklatott idegállapotában síró szavakkal mondta el az inzultust.

A súlyos eset híre a kora délutáni órákban elterjedt a városban és előzményeivel együtt sokat tárgyaltak róla mindenfelé. A Délmagyarország munkatársa, hogy az eset részleteit pontos megvilágításban adja elő, felkereste mindenekelőtt az érdekelt feleket. Zöldhelyi Annát idegileg is teljesen összetörte az inzultus. A szája vastagra földagadt. Jobblábra kékaláfutásos. Sirya beszél és csak nagynehezen nyugszik meg. Az inzultus előzményeit mondja el. Újév estéjén fenn volt a Kass emeleti éttermében. Éjfélt után oszladoztak a vendégek. Alig egy-két társaság maradt még fenn. Zöldhelyi több ismerőse társaságában ült. Néhány asztallal távolabb ült Jávor Pál, két katonatiszt és két orvos társaságában. Zöldhelyi előzőleg még énekelt is. Munkában volt a jazz-band és

a zongorista az Erger-bergeri is játszott.

— Ekkor arra lettem figyelmes — mondja Zöldhelyi —, hogy Jávor társasága zsidózik. Egyesek fenhangan kiáltották: »Éljen a tóra.« Majd mindtöbbször említették a talmudot, a megkínzott váradit rabbit és gunyakacajjal beszéltek a széttépett tóra-foszlányokról. Én eleinte hallgattam, majd mikor észrevettem, hogy nekem szólnak a kijelentések, amelyekkel vallásomat gyalázták, odaszóltam Jávornak, hogy ne zsidózzanak. Jávor intett a kezével, amire elkeseredésemben felugrottam helyemről és felszaladtam lakásomra.

— Másnap a próbán szemérem vettem Jávornak és megmondtam neki, hogy amit tett, az nem fog jó fényt vetni a színészekre. Kedden délből a próbára mentem fel. A zongorasobánál találkoztam össze Jávorral, aki Tasnádi András társaságában volt. A folyosón Jávor hirtelen elém állt:

— Ha zsidó vagy, menj zsidó-országba,

— kiáltotta és ezzel karját felemelte és háromszor arcába vágott. Elszédültem, majd összerogytam. Még kiáltani sem volt időm. Jávor és Tasnádi a következő pillanatban eltűntek mellőlem. Amikor magamhoz tértem, a rendőrségre rohantam, majd Fodor Jenőhöz.

— Délután megvizsgált dr. Feuer Egon és látleletet állított ki sérüléseimről. A látlelet szerint a felső ajk egész balfele kívül duzzadt, fájdalmas és vörösen elszínesedett, belül pedig két egyenként borsó nagyságú dudorodás látható. Vélemény:

a sérülések tompa tárggyal történt ütés (ütések), vagy ahhoz történt ütődés, vagy ütődések folytán jöttek létre.

A sérülések gyógyulási tartama nyolc nap. Zöldhelyi a látlelet alapján a színházi törvényszék ítélete után könnyű testi sértés címén bünyádi feljelentést tesz Jávor Pál ellen.

A primadonnával szemben Jávor Pál teljesen másképpen állítja be az inzultus előzményeit és lefolyását.

— Vig társaságban mulatoztam a Kass ét-

termében. Zöldhelyi Anna tölem a nyolcadik asztalnál mulatozott. *En színjőzan voltam.* A torkom fáj napok óta. Mi kedélyesen diskuráltunk. Egyik barátom ismételtette a következő szavakat: »Opasno je van se nagnuti«, »ne rabi zahoda«.

— Egyszer csak azt vettem észre, hogy Zöldhelyi Anna vörvörös arccal int felém. En rá se hederítettem. Hangsúlyozom azonban, hogy

zsidózás nem történt

és társaságom egyik tagja sem ejtette ki a zsidó szót. Ha félreértés történt a művésznő részéről, azt csak az okozhatta, hogy a »ne rabi zahoda« kifejezés többször elhangzott.

— Hétfőn délből a próbán felelősségre vont Zöldhelyi: »Te, mit zsidóztál és mért bántottál?« — kérdezte.

— Tiltakoztam még a fellevés ellen is, hiszen nem zsidóztam és társaságomban sem zsidóztam senki.

Ezzel otthagytam Zöldhelyit.

— Kedden délelőtt a próbán néhány színész baráti hangon felelősségre vont, hogy a Kassban miért zsidóztam. Borzasztó módon felháborítottak a vádak, mert mindjárt tudtam, hogy a rágalmakat Zöldhelyi terjeszti rólam. A próba után összetalálkoztam vele.

— Mit pletykáltál te rólam? — kiáltottam rá.

— Zöldhelyi erre megtorpant. El akart rohanni, de közben felbukott és elesett. Ekkor

„Számunkra is meglepetés volt az új orvosok kinevezése”, — mondja a szegedi belegpénztár főorvosa.

Mozgalom az orvosszövetségben az érdemes orvosok indokolatlan mellőzése miatt.

(A Délmagyarország munkatársától.) Keddi számában is foglalkozott a Délmagyarország azzal a nagy megdöbbenéssel, amelyet a munkásbiztosító pénztárnál történt orvosi kinevezések kiváltottak a város társadalmának legkülönbözőbb rétegeiből. Senki sem érti, hogy miért kellett mellőzni igen kiváló szakorvosokat, akikkel a legközvetlenebbül érintettek, a munkásság a legteljesebb mértékben meg volt elégedve és akiknek teljesen indokolatlan félreállítása miatt a munkásság a legteljesebb bizalmatlansággal néz a pénztár működése elé. Senki sem érti, miért nem vett át a pénztár olyan régi, nagy érdemeket szerzett kerületi orvosokat, akik jóval több, mint harminc esztendő óta töltötték el ennek az intézménynek a szolgálatában és akiknek ma az a helyzetük, hogy hosszú, lelkiismeretes és becsületes szolgálat után öreg korukra az állam egyszerűen kidobta őket.

Közöltük keddi számunkban dr. Pálffy Józsefnek, a munkásbiztosító volt miniszteri biztosának nyilatkozatát, amelynek több passzusa keltett igen nagy érdeklődést. Szükségesnek tartottuk felkeresni ebben az ügyben dr. Szilávik Péter igazgató főorvost, aki úgy a régi, mint az új munkásbiztosítónak igazgató főorvosa és aki a következő tartózkodónak látszó, de azért sokat mondó nyilatkozatot tette:

— Dr. Pálffy József nyilatkozata, amely a Délmagyarország keddi számában jelent meg és amely közös megbeszélésünk eredménye, teljesen födi az én álláspontomat és hűen tükrözi vissza a való tényállást is. Nekem, mint tisztviselő embernek, ha van is külön véleményem az orvosi kinevezésekről, azt nem hozhatom nyilvánosságra. Csak annyit mondhatok, hogy

PATZAUER rumok, likőrök, palackborek

kaphatta sérüléseit. Kijelentem, hogy

Zöldhelyihez nem nyúltam hozzá, nem ütöttem meg és rágalom, amit rólam állít.

Tasnádi András, aki az inzultuskor Jávor társaságában volt, azt állítja, hogy *tettelegesség nem történt.* Hallotta a felelősségrevonást, de nem látta, hogy Jávor megütötte volna Zöldhelyit. Csak annyit látott, hogy Zöldhelyi elcsúszott. Valószínűleg megbotlott — mondja. Más nem tud az esetről.

A szereplők előadásával szemben az orvosi látlelet nem bizonyít pozitívumot. Zöldhelyi állítását látszik bizonyítani, hogy Jávor a színházi törvényszék előtt kijelentette, hogy Zöldhelyit háromszor pofon fogja ütni. Volt az étteremben Erger-Bergerezés és az is tény, hogy ott antiszemita hangulat uralkodott.

A színházi botrány egész komplexuma ügyében összehívott színházi törvényszék szerdán délelőtt ítélik. Az esetről igen sokat beszélnek. A hangulat a színházzal szemben elég kedvezőtlen és a Kass törzsvendégeinek egy csoportja lépésekre készül a kávéház tulajdonosánál is.

Amint azután a késő esti órákban megtudtuk, az eset előzményei némiképpen tisztázódtak. Az étterem zongoristája elmondotta, hogy ő parancsra játszotta az Erger-Berger dalát, de Jávor társasága népdal szöveget énekelt hozzá. Hallotta, hogy az erősen illuminált állapotban lévő mulatozók gunyosan emlékeztek meg a tóráról, a rabbikról és a zsidókról.

Mindenütt nagy érdeklődéssel várják a színházi botrány ügyének tisztázását.

a pénztárhoz kinevezett új orvosokat nem ismerjük, pályázatukat nem is láttuk és így számunkra is meglepetés volt kinevezésük.

Fogalmunk sincs, hogy mi játszhatott közre ezeknél a kinevezéseknél, el sem tudjuk képzelni, hogy Turcsányi doktort, a kiváló gyermekorvost miért nevezték ki körzetorvossá, amikor erre nem is pályázott, de nem tudjuk azt sem, hogy miért minősítették meddővé a pénztár két belgyógyász-szakorvosi állására hirdetett pályázatot, amikor ezt a két állást külön-külön megpályázta dr. Nagy Samu és dr. Pollák Ella is. Tudomásom szerint erre a két állásra más pályázó nem volt. Én felszólítottam őket, hogy utazzanak föl Budapestre és kövessenek el mindent, hogy elnyerjék kinevezésüket,

mert nagy veszteségnek tartanám, ha megválnának a pénztártól.

Ugy látszik, az orvosi kinevezéseknek ebben az igazságtalan elintézés módjában nem fognak belenyugodni. Mozgalomra készülnek az ok nélkül mellőzött orvosok, mozgalom készül az orvosszövetségben és a legilletékesebb tényezők keresik a módját annak, hogy miként lehetne már a legrövidebb időn belül informálni Vass József népjóléti minisztert arról, hogy itt a legsúlyosabb tévedések történtek az igazságosság, a méltányosság és a közérdeke rovására és miként lehetne az ok nélkül mellőzött derék orvosi gárdán ejtett sérelmet mielőbb reparálni.

Ferravín chinavasbor vérzékenyeknek és labadozóknak a legjobb. Kapható LIPSCHITZ „Megváltó” gyógyszerárban Szeged, Kelemen uccá 11. szám. Független mellett.